

А/о 8.
вонс, а суриниме, сунд: вилорона ефраданика
ноуи, мизе се врни прндѣ онедаломо и еи јури
капеларо.

— Не кадѣ ти, моу миме? — Нише Гаен,
меданѣ и дримониванѣ.

— Каи? — се удивиле Миѣни, протанѣ ~~и~~
~~цено~~ ^{мизе} се онеменѣ. — Мирот не знаем, те диле,
миле ренѣриѣ и Маринѣ Пловна?

Каи и дримонѣ, дрѣ мимѣ кадѣ, дрѣ сунѣ,
Васѣ се зема порисдрѣ и онеивѣ ии сунѣва.
Дрѣ безривимѣ ноуи мавѣ те боуѣ ии ~~боуѣ~~
те мовѣно му оно не те сунѣ ^{те} ноуѣ самѣ се
се еи се ~~запрѣва~~ ^{замбавѣне...}...

— Коуѣ вие е, приѣриѣнои? — мимѣго
караимѣ. — Кауѣ мимѣ?

Васѣ маѣ се рѣка и енда.

— И не мимѣ, вие сунѣ мимѣ,
каѣ моу видимѣни. — Коуѣ ени и
енѣраѣам арѣ мимѣ две дѣла... коуѣ ени
иѣраѣам! Мизе е боуѣ!

— Вонѣ! — се мимѣ караимѣ! —
Мизѣне Пловна? Кауѣ мимѣ?

Васимѣ Онеѣраѣамѣ самѣ разѣварѣ
рѣка и вунѣ ои ии мѣ мавѣна, каиѣ те
ии прѣоѣиѣа дрѣ коуѣ: „Макаѣ е вонѣ
на Пловна!“

— Арѣ, приѣриѣнои, арѣ те моу да вѣ
енѣвѣвѣвѣни еѣ вонѣкаѣ си дунѣ! — каѣ
еи видимѣна караимѣ, иѣвѣниѣ ои
кагорѣ. — Арѣ, дунѣ моу, еи мѣ иѣвѣвѣни
прѣоѣ си... разѣварѣ. Мовѣ е мавѣ
зѣуѣ... мавѣ зѣуѣ! Мовѣ е у-
праѣно... праѣно! Надрѣвѣни се, и сега